

ere undergibne særlige Forhold. Det forekommer mig, at der er noget, disse Folk have anmodet om, og som man godt kunde indrømme dem, og det er det, at sikre dem et vist Avancement, naar de have tjent godt i Statens Tjeneste i et vist Antal Aar. Det er jo en Regel, der er gennemgaaende for alle Embedsmænd og for en stor Del af de Funktionærer, som ere under de almindelige Lønningsklasser. De faa efter hvert fjerde Aars Forløb et Alderstillæg og stige altsaa i Løn i Forhold til den Tid, de have tjent. Men disse Folk her stige kun i Løn, for saa vidt der er Plads ledig i en højere Lønningsklasse. Nu er der ganske vist en betydelig Væksten af Folk i de lavere Lønningsklasser; men naar man kommer op til anden og første Lønningsklasse, stiger der i Almindelighed ikke nogen Forandring, navnlig for første Klasse's Bedkommende, uden ved Dødsfald. Derfor er det vanskeligt for en stor Del af disse Mennesker at naa op i første Klasse. Og jeg kunde derfor ønske, at man ved Siden af at lade Lønningerne stige efter disse forskellige Klasser, bevilgede dem et Alderstillæg f. Eks. 50 Kr. aarlig hvert 5te Aar 3 Gange. Det vilde bevirke, at de alle fik Avancement, at Lønningerne gennemgaaende vilde blive forbedrede, og hvis man saa tillige borttog den laveste Lønningsklasse, 5te Lønningsklasse, og delte disse Funktionærer i 4 Lønningsklasser med en Fjerdedel i hver, vilde man vistnok derved opnaa en Forbedring, saaledes at Staten fuldt ud kunde være Lønningerne bekendt, og saaledes, at disse Folk tilfredsstilledes i de væsentlige af deres Ønsker. Jeg skal, da det ærede 5te Medlem for 2den Kreds lagde saa stor Vægt paa, at de Folk, han talte om, nemlig Redningsmandskabet paa Sjællands Vestkyst, havde til Opgave at sætte deres Liv og Virksomhed ind paa at redde Menneskeliv, erindre om, at denne Virksomhed staar slet ikke saa fjern fra den Virksomhed, disse Folk maa udøve, som her er Tale om. Ogsaa de have ved deres Paapasselighe og Akkuratesse, ved den Maade, hvorpaa de i det hele udfolde deres Virksomhed, til Opgave at tilvejebringe Sikkerhed inden for Banetraffikken; er den ikke sikker, kan der ske store Ulykker, hvilket derimod undgaaes, hvis de passe deres Ting. Jeg tror saaledes, at man kan godt sige, at ogsaa de have til Opgave at bevare Menneskeliv og Værdier for Staten, og det er efter de Oplysninger, der foreligge, en meget anstrengende Tjeneste, de have ved Siden af, at den er farlig, idet de ved den udsætte deres eget Liv og Lemmer for Fare. De benyttes som Regel 12—14 Timer i Døgnet, og det er dog en meget lang Arbejdstid, en

Arbejdstid, som efter min Mening er for lang, man burde have et større Antal Funktionærer, saa at deres Arbejdstid kunde blive forkortet, og jeg tror ikke, det er fuldt forsvaret over for disse Folk at bruge deres Arbejdsraft i den længst mulige Tid og derved anstrenge dem saaledes, at de blive mindre paapasselige, hvilket ikke alene er farligt for dem selv, men ogsaa for de Folk, der benytte Jærnbannerne, og for de Varer og Værdier, som Jærnbannerne transportere.

Jeg tror ikke, man behøver at nære den Frygt, som fra visse Sider næres, naar man taler om de lavere Funktionærers Løn. Der er i saa Henseende en Tendens til absolut at ville have en stor Forstel mellem Embedsmænd og højere Funktionærer paa den ene Side og lavere Funktionærer paa den anden. Jeg tror, at hverken Embedsmænd eller højere Funktionærer have noget imod, at de lavere Funktionærer rykke dem nærmere med Hensyn til Lønningsvilkår, og det forekommer mig, at Staten burde udfolde en Bestræbelse for at bringe noget mere Lighed til Veje i de Aaar, man byder de Mennesker, der ere i dens Tjeneste, ikke bestræbe sig for at gøre Forstællen saa stor som muligt, men derimod for at gøre den store Forstel mindre. Jeg tror, dette vilde være i alle Parter's Interesse, og jeg tror i det hele taget, at naar man søger at hæve den hele Klasse af lavt lønede Folk i Samfundet, saa stier der noget for hele Samfundet godt, idet man hæver det hele Samfund i Velstand ved, at man bidrager til at højne Købeevnen hos den store Klasse. Er den store Klasse daarligt stillet økonomisk, skal det snart mærkes tilbage paa det hele Samfund, men stoffer man bedre Købeevne, gavner man ikke alene den Klasse, hvis Kaar man forbedrer, men man gavner hele Samfundet ved at tilvejebringe en større Velstand.

Jeg skal endnu omtale en anden Klasse, jeg kun flygtigt har nævnt, og det er Folkene under 11te almindelige Lønningsklasse. Angaaende disse Folk indeholder Loven intet, det er de almindelige aarlige Finanslove, som beskæftige sig med disse Folks Lønningsforhold. Det forekommer mig ogsaa, der var Grund til at optage i alt Fald en større Del af disse Folk paa Lovforslaget; navnlig skal jeg saaledes henvisse til de fast ansatte Banearbejdere, som henhøre herunder. Disse Folk ere for Tiden lønede med et Beløb af 1 Kr. 80 Dre daglig, hvortil for Kjøbenhavns Bedkommende kommer et Tillæg af 30 Dre, altsaa saaledes, at Lønnen her i Kjøbenhavn bliver 2 Kr. 10 Dre daglig. Paa de Steder i Landet, som falde ind